

Vlaams
Parlement

ingediend op **379** (2019-2020) – Nr. 4
9 juli 2020 (2019-2020)

Verslag

namens de Commissie voor Algemeen Beleid,
Financiën, Begroting en Justitie
uitgebracht door Sarah Smeyers

over het voorstel van decreet

van Lorin Parys, Katrien Schryvers, Carina Van Cauter,
Maaïke De Vreese, Jo Brouns en Philippe Muyters

tot wijziging van het decreet van 15 februari 2019
betreffende het jeugddelinquentierecht,
wat de voorbereidende rechtspleging betreft

Samenstelling van de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën, Begroting en Justitie:

Voorzitter: Jos Lantmeeters.

Vaste leden:

Arnout Coel, Maaïke De Vreese, Jos Lantmeeters, Philippe Muyters, Sarah Smeyers;
Adeline Blancquaert, Anke Van dermeersch, Wim Verheyden;
Vincent Van Peteghem, Peter Van Rompuy;
Willem-Frederik Schiltz, Carina Van Cauter;
Stijn Bex, Björn Rzoska;
Ludwig Vandenhove.

Plaatsvervangers:

Andries Gryffroy, Lorin Parys, Wilfried Vandaele, Steven Vandeput, Paul Van Miert;
Filip Brusselmans, Yves Buysse, Johan Deckmyn;
Jo Brouns, Koen Van den Heuvel;
Marino Keulen, Maurits Vande Reyde;
Imade Annouri, Celia Groothedde;
Bruno Tobback.

Toegevoegde leden:

Jos D'Haese.

Documenten in het dossier:

379 (2019-2020) – Nr. 1: Voorstel van decreet
– Nr. 2 en 3: Amendementen

INHOUD

I.	Toelichting door Lorin Parys.....	4
1.	Algemene toelichting bij het voorstel van decreet.....	4
2.	Artikelsgewijze toelichting.....	4
2.1.	Artikel 2.....	4
2.2.	Artikelen 3 en 4	6
2.3.	Artikel 5.....	7
II.	Bespreking.....	7
1.	Algemene bespreking	7
1.1.	Tussenkomst van Adeline Blancquaert.....	7
1.2.	Tussenkomst van Celia Groothedde	7
1.3.	Tussenkomst van Jo Brouns.....	8
1.4.	Repliek van Lorin Parys.....	8
2.	Artikelsgewijze bespreking en stemming.....	9
3.	Eindstemming	9
	Tekst aangenomen door de commissie.....	10

Op dinsdag 7 juli 2020 besprak de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën, Begroting en Justitie het voorstel van decreet van Lorin Parys, Katrien Schryvers, Carina Van Cauter, Maaïke De Vreese, Jo Brouns en Philippe Muyters tot wijziging van het decreet van 15 februari 2019 betreffende het jeugddelinquentierecht, wat de voorbereidende rechtspleging betreft.

Er werden zes amendementen ingediend op het voorstel van decreet. Vijf door de indieners (de nummers 1, 2 en 4 tot en met 6) en één door Adeline Blancquaert, Anke Van dermeersch en Wim Verheyden (nr. 3). Deze amendementen zijn gepubliceerd in *Parl.St.* VI.Parl. 2019-20, nr. 379/2 en 3.

I. Toelichting door Lorin Parys

1. Algemene toelichting bij het voorstel van decreet

Lorin Parys legt bij het begin van zijn toelichting uit dat het voorstel van decreet het decreet van 15 februari 2019 betreffende het jeugddelinquentierecht aanpast op enkele punten.

Een eerste punt is dat het jeugddelinquentierecht er vandaag van uitgaat dat, wat de meeste dossiers van minderjarige verdachten betreft, het strafrechtelijk onderzoek binnen een maximumduur van zes maanden kan worden afgerond. Dat is ook zo in de meerderheid der gevallen, maar soms blijkt een vonnis op zes maanden niet haalbaar. Daarom zet het voorliggende voorstel de duur van de voorlopige rechtspleging op negen maanden tot aan het moment van het vonnis.

Een tweede element is een verduidelijking van de duur en het statuut van de maatregelen tijdens de voorbereidende rechtspleging. Er is ook een amendement (nr. 4) ingediend dat daarop ingaat.

Ten derde wordt duidelijk gemaakt dat de termijn van de voorbereidende rechtspleging wordt geschorst voor de duur van het uitstel tussen de inleidende zitting en het moment waarop de zaak in beraad wordt genomen.

2. Artikelsgewijze toelichting

2.1. Artikel 2

2.1.1. Punt 1°

Over het eerste punt is overleg gebeurd met de magistratuur, zijnde het Openbaar Ministerie en de jeugdrechters. Zij bevestigen dat zij in de meerderheid van de gevallen het onderzoek binnen een maximumduur van zes maanden kunnen afronden. Tussen het einde van die onderzoeksfase en het vonnis ten gronde bevindt zich echter ook de periode van de dagvaardingstermijn en de behandeling van de zaak.

Daarom bepaalt het voorliggende voorstel de duur van de voorlopige rechtspleging principieel op negen maanden vanaf de vordering van het Openbaar Ministerie tot en met het vonnis van de jeugdrechtbank. Daarmee wordt ook verduidelijkt dat de dagvaardingstermijn vervat zit in de termijn van de voorbereidende rechtspleging.

Het huidige artikel 21 van het decreet stelt dat het niet meer mogelijk is om een maatregel op te leggen na het verstrijken van de voorbereidende rechtspleging, behoudens de decretaal bepaalde uitzonderingsgevallen. Omdat dat artikel voor onduidelijkheid zorgt, wordt in het voorliggende voorstel bepaald dat bij het verstrijken van de termijn van negen maanden een lopende maatregel alleen nog kan blijven doorlopen, of herzien worden overeenkomstig artikel 16, §2, of verlengd

worden volgens de voorwaarden en de termijnen die decretaal expliciet zijn aangegeven en op voorwaarde van een bijzondere motivering. Met uitzondering van een vervangende maatregel wegens de niet-naleving van de opgelegde voorwaarden is het opleggen van meer ingrijpende maatregelen niet mogelijk. Aan dat principe uit het jeugddelinquentierecht wordt niet getornd.

De termijn van de voorbereidende rechtspleging wordt geschorst voor de duur van het uitstel tussen de inleidende zitting en het moment waarop de zaak in beraad wordt genomen.

2.1.2. *Punt 2°*

Met punt 2° wordt in een extra uitzondering voorzien voor verlenging van de voorbereidende rechtspleging ingeval een deskundigenonderzoek naar de persoonlijkheid van de minderjarige noodzakelijk is. Het gaat bijvoorbeeld om de aanstelling van een psychiater met het oog op een toeleiding naar het aanbod van de Forensische Kinderpsychiatrische Dienst (For-K).

2.1.3. *Punt 3°*

Punt 3° heft de formaliteit op dat de minderjarige verdachte, zijn ouders of zijn opvoedingsverantwoordelijken worden opgeroepen in situaties waarin alleen de duur van de voorlopige rechtspleging wordt verlengd.

2.1.4. *Punt 5°*

De bij punt 5° vervangen paragraaf 4 bepaalt dat de jeugdrechter in de mogelijkheid moet zijn om maatregelen op te leggen zolang de voorbereidende rechtspleging duurt. Het kan gebeuren dat een alternatieve onderzoeksmaatregel pas laat is opgestart of dat het advies van de sociale dienst jeugdrechtbank nog niet binnen is. Het is niet de bedoeling om in dergelijke gevallen een breuk te organiseren. Als uit een tussentijdse terugkoppeling over de stand van zaken bij de begeleidende dienst blijkt dat een positief project, een ambulante maatregel of een voorwaarde gunstig verloopt, kan die maatregel verder worden uitgevoerd voor de initieel vastgestelde duur of kan die verlengd worden zolang de voorbereidende rechtspleging duurt.

Wel blijft daarbij de voorwaarde gelden dat de jeugdrechter expliciet de verlenging van de maatregel moet toestaan en motiveren. Er zijn ook situaties denkbaar waarin aan een jongere een maatregel wordt opgelegd als bewarende maatregel omdat hij een gevaar is voor zichzelf of voor de samenleving. Het is in dergelijke gevallen moeilijk om de maatregel plots stop te zetten. Zolang de voorbereidende rechtspleging duurt, blijft de jeugdrechter in de mogelijkheid om een lopende maatregel te laten doorlopen of te verlengen volgens de voorwaarden en termijnen die expliciet zijn aangegeven en op voorwaarde van een bijzondere motivering.

Vervolgens deelt hij mee dat de indieners amendement nr. 2 intrekken. Ze vervangen het amendement nr. 2 door amendement nr. 4 dat rekening houdt met een opmerking van de kinderrechtencommissaris.

Caroline Vrijens, kinderrechtencommissaris, verwoordde immers in een advies aan de indieners van dit voorstel van decreet haar opmerking als volgt:

“Het Kinderrechtencommissariaat nam kennis van het voorstel van decreet tot wijziging van het decreet van 15 februari 2019 betreffende het jeugddelinquentierecht, wat de voorbereidende rechtspleging betreft, van Lorin Parys, Katrien Schryvers, Carina Van Cauter, Maaïke De Vreese, Jo Brouns en Philippe Muyters.

We wensen bij deze onze bezorgdheid uit te drukken bij de amendementen die het tegensprekelijk debat over de verlenging van de termijn van de voorbereidende rechtspleging onmogelijk maken. De zes maand voorbereidende rechtspleging wordt negen maand, daar heeft het Kinderrechtencommissariaat op zich geen probleem mee (zie ook Franse Gemeenschap en Brusselse Hoofdstedelijke Gewest).

Maar er moet een tegensprekelijk debat blijven als de vraag komt om de termijnen van de voorlopige rechtspleging te verlengen, naar 1 jaar, naar 2 jaar, en daarna telkens maand per maand. Dit is noodzakelijk om de rechten van verdediging van de minderjarige te garanderen. De verlenging van de termijn van de voorlopige rechtspleging houdt immers een risico van strafverzwaring voor de minderjarige in, de maatregel kan immers worden verlengd zolang de termijn van de voorbereidende rechtspleging loopt.

Bij de totstandkoming van het decreet werd er uitvoerig stilgestaan bij de noodzaak om de termijn van de voorbereidende werkzaamheden te voorzien als vervaltermijn. Dit zou de rechtszekerheid van de minderjarige ten goede komen. Indien er geen tegensprekelijk debat wordt georganiseerd dreigt de verlenging van de termijn een loutere formaliteit te worden, en dat kan niet de bedoeling zijn. Dan wordt de vervaltermijn een lege doos.

Het Kinderrechtencommissariaat vraagt de schrapping van de amendementen art. 2, 3° en 4°. Onze excuses voor de laattijdigheid van deze vraag tot wijziging van het voorstel." (einde citaat uit de e-mail van kinderrechtencommissaris Caroline Vrijens aan de indieners van het voorstel van decreet op 30 juni 2020).

In het nieuwe amendement houden de indieners rekening met de terechte opmerking van de kinderrechtencommissaris dat de verlenging enkel kan uitgesproken worden nadat de jongere en zijn ouders gehoord zijn.

2.2. Artikelen 3 en 4

2.2.1. *Inhoud artikelen 3 en 4*

Artikel 3 bepaalt de duur voor de uitvoering van een ambulante maatregel op maximaal zes maanden. Vroeger werd die duur bepaald op maximaal één jaar, maar er bestond daardoor te veel onduidelijkheid over de werkelijke duurtijd, die vaak maar zes maanden bedraagt. Er werd niet voor gekozen om de duur van de maatregel gelijk te stellen aan negen maanden, de nieuwe principiële duur van de voorbereidende rechtspleging zoals bepaald in artikel 2. Het startpunt van de maatregel is immers niet noodzakelijk gelijk aan het startpunt van de voorbereidende rechtspleging. Een niet-residentiële maatregel kan het best zo snel mogelijk worden opgestart en afgerond. De bestaande financieringsmechanismes voor de maatregelen zijn ook afgestemd op de periode van zes maanden.

Artikel 4 bepaalt de periode waarbinnen de voorwaarden moeten worden nageleefd op maximaal zes maanden. Vroeger werd die periode bepaald op maximaal één jaar, maar er bestond daardoor te veel onduidelijkheid over de werkelijke duurtijd, die vaak maar zes maanden bedraagt. Er werd niet voor gekozen om de duur van de maatregel gelijk te stellen aan negen maanden, de nieuwe principiële duur van de voorbereidende rechtspleging zoals bepaald in artikel 2. Het startpunt van de maatregel is immers niet noodzakelijk gelijk aan het startpunt van de voorbereidende rechtspleging.

2.2.2. *Amendementen die voorstellen artikel 3 en 4 te schrappen*

De spreker kondigt tevens aan dat door de indieners amendementen nr. 5 en 6 zijn ingediend die beogen artikel 3 en 4 te schrappen.

De reden om de amendementen nr. 5 en 6 in te dienen is dat, aangezien de termijn slechts een maximumtermijn aangeeft en het de jeugdrechter is die de eigenlijke duur bij de aanvang van de ambulante maatregel bepaalt en dit binnen de bedding van de lopende rechtspleging, ervoor wordt gekozen om deze artikelen te schrappen.

Binnen deze maximumtermijn bestaat dus de mogelijkheid om te differentiëren in de duur van de ambulante maatregel. De duur kan bovendien verlengd worden door de jeugdrechter als ook de voorlopige rechtspleging verlengd wordt.

Bijkomend wordt op deze manier een overgangsregeling vermeden die rekening zou moeten houden met de verplichte toepassing van retroactiviteit van de mildere Strafwet.

Op die manier wordt ook tegemoetgekomen aan de opmerking in het amendement nr. 3 van het Vlaams Belang dat wees op het gevaar dat een discussie zou geopend worden over de overgangsregelingen. Het strafrecht hanteert immers het principe dat men altijd retroactiviteit moet toepassen als een mildere strafwet van toepassing is. De indieners van de amendementen nr. 5 en 6 menen dan ook dat het voor de transparantie beter zou zijn dat er geen discussie kan zijn over de retroactiviteit en de overgangsregeling en stellen daarom voor artikel 3 en 4 te schrappen.

2.3. Artikel 5

Artikel 5 verduidelijkt dat indien, door de gefaseerde inwerkingtreding van het decreet Jeugddelinquentierecht, de gesloten oriëntatie en gesloten begeleiding in de gemeenschapsinstellingen en de nodige randvoorwaarden nog niet gerealiseerd zijn, in de tussentijd de huidige regeling voor plaatsing in de gemeenschapsinstellingen overeenkomstig de termijnen van de Jeugdbeschermingswet wordt bestemd.

II. Bespreking

1. Algemene bespreking

1.1. Tussenkoms van Adeline Blancquaert

Adeline Blancquaert veronderstelt dat het amendement nr. 3 van haar fractie zonder voorwerp is geworden, gezien de indiening van de meerderheidsamendementen nr. 5 en 6. Zij trekt dan ook het amendement nr. 3 in.

1.2. Tussenkoms van Celia Groothedde

Celia Groothedde wijst erop dat volgens het Kinderrechtenverdrag elke maatregel in het belang van de betrokken minderjarige moet zijn. Dat laatste is echter moeilijk voor te stellen bij sommige punten van het voorliggende voorstel van decreet.

Het argument dat het voorstel verduidelijkt dat de dagvaardingstermijn is inbegrepen in de procedure, klopt niet, want dat was al het geval. Er verandert immers niets aan de onderliggende procedure. In feite gaat het om een zuivere verlenging die de minderjarige in onzekerheid laat. Eerder dan een verduidelijking gaat het om een uitholling van de waarborg tot rechtszekerheid en tot spoedige afhandeling. Haar fractie verzet zich dan ook.

Bovendien wordt de termijn van de voorbereidende rechtspleging geschorst voor de duur van het uitstel. Men zegt dus eigenlijk dat het binnen de negen maanden moet tenzij het niet kan, wat volgens het lid op een feitelijke afschaffing van de termijn neerkomt. Dat elke inleiding van de zaak de termijn doet stoppen, laat toe haar te rekken zolang men wil. Gevolg daarvan is dat men maatregelen kan

opleggen wanneer men wil, verlengen wanneer men wil en laten voortduren zolang men wil. Daarmee wordt een principe van het oorspronkelijke decreet verlaten: de beperking in het belang van de minderjarige.

Zij betwist niet dat in bepaalde, welomlijnde gevallen een verlenging noodzakelijk is, met name als in zaken een bepaalde drempel van ernst wordt overschreden of als een psychiatrisch onderzoek nog niet is afgerond. Zij is het echter niet eens met de toevoeging dat het onderzoek naar de feiten nog niet is afgerond, want dat is al vervat in het decreet. Zij gewaagt dan ook van een verregaande *carte blanche*. Er is voor geen enkel feit, hoe minimaal ook, nog enige wezenlijke termijnbeperking, wat overduidelijk niet in het belang van de minderjarige is.

De minderjarige en zijn omgeving worden ook zelf uit de beslissing over het verloop van het onderzoek gehouden, want men hoeft hen niet op te roepen over de verlenging, wat de juridische situatie voor hen nog meer ongrijpbaar en onbegrijpelijk maakt. Betrokkenheid verhoogt nochtans juist de kans op succesvolle afhandeling.

Het lid betreurt tot slot dat artikel 3 en 4 worden geschrapt, want daar ging ze mee akkoord.

1.3. Tussenkomen van Jo Brouns

Voor de fractie van indiener *Jo Brouns* was het belangrijk dat bij de voorbereiding uitvoerig is geluisterd naar de rechtstreeks betrokkenen (Openbaar Ministerie en jeugdrechters). Hij treedt bij dat het voorstel voorziet in noodzakelijke verduidelijkingen en wijzigingen sinds de start van het decreet van 15 februari 2019 betreffende het jeugddelinquentierecht.

Het lid vernoemt nogmaals de principiële verlenging van de duur van de voorlopige rechtspleging omdat een vonnis in een aantal gevallen binnen de zes maanden niet haalbaar blijkt, de verduidelijking van duur en statuut van de maatregelen tijdens de voorbereidende rechtspleging, en de garantie van de continuïteit ervan door de schorsing van de termijn voor de duur van het uitstel tot de jeugdrechtbank een beslissing ten gronde kan nemen.

1.4. Repliek van Lorin Parys

Lorin Parys vindt de kritiek van Celia Groothedde dat het voorstel om de duur van de voorlopige rechtspleging tot het vonnis op negen maanden te brengen de rechtszekerheid zou uithollen en tegen het belang van de minderjarige zou ingaan, straf.

De termijn van negen maanden bestaat nu al in Wallonië en Brussel. Het vreemde is dat de partij van Celia Groothedde in die laatste regio zelf in de regering zit, maar daar geen enkel initiatief nam om de betwiste inbreuk op de rechten van het kind aan te passen. Bovendien laat de kinderrechtencommissaris in haar advies weten geen probleem te hebben met de uitbreiding van de termijn van zes naar negen maanden. Hij noemt de kritiek wat overtrokken.

Het lid argumenteert dat de langere termijn in sommige gevallen vandaag in de praktijk toch al bestaat. Het is dan ook beter om door aanscherping van de rechtswaarborgen te zorgen voor termijnen die haalbaar zijn voor zowel parket, sociale diensten en zittende jeugdmagistraten. Daarbij komt dat de uitzonderingsgronden die in het voorstel worden genoemd, gemotiveerd moeten worden en altijd kort van duur zijn. Ook daar heeft de kinderrechtencommissaris geen kritiek op geuit. Wat voorligt, is dus wel degelijk in het belang van de minderjarige, besluit hij.

2. Artikelsgewijze bespreking en stemming

Artikel 1 wordt met 11 stemmen tegen 2 aangenomen.

Op artikel 2 werden drie amendementen ingediend door de indieners.

Amendement nr. 1 wordt aangenomen met 11 stemmen tegen 2.

Amendement nr. 2 wordt door de indieners ingetrokken ten voordele van amendement nr. 4.

Amendement nr. 4 wordt aangenomen met 11 stemmen tegen 2.

Het aldus gewijzigde artikel 2 wordt aangenomen met 11 stemmen tegen 2.

Op artikel 3 werd een amendement nr. 5 ingediend dat ertoe strekt artikel 3 te schrappen. Amendement nr. 5 wordt aangenomen met 11 stemmen tegen 2.

Op artikel 4 werd een amendement nr. 6 ingediend dat ertoe strekt artikel 4 te schrappen. Amendement nr. 6 wordt aangenomen met 11 stemmen tegen 2.

Op artikel 5 werd een amendement ingediend door Adeline Blancquaert, Anke Van dermeersch en Wim Verheyden. Dit amendement wordt ingetrokken door de indieners ingevolge de schrapping van artikel 3 en 4. Artikel 5 wordt na henummering artikel 3.

3. Eindstemming

Het aldus gewijzigde voorstel van decreet van Lorin Parys, Katrien Schryvers, Carina Van Cauter, Maaïke De Vreese, Jo Brouns en Philippe Muyters tot wijziging van het decreet van 15 februari 2019 betreffende het jeugddelinquentierecht, wat de voorbereidende rechtspleging betreft, wordt aangenomen met 11 stemmen tegen 2.

Jos LANTMEETERS,
voorzitter

Sarah SMEYERS,
verslaggever

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Art. 2. In artikel 21 van het decreet van 15 februari 2019 betreffende het jeugd-delinquentierecht, gewijzigd bij het decreet van 19 juni 2020, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt vervangen door wat volgt:

“§1. De duur van de voorbereidende rechtspleging is beperkt tot negen maanden vanaf de vordering, vermeld in artikel 14, tot en met het vonnis van de jeugdrechtbank.

Als de termijn van de voorbereidende rechtspleging, vermeld in het eerste lid, wordt overschreden, kan een opgelegde maatregel alleen nog blijven doorlopen, verlengd worden of herzien worden overeenkomstig artikel 16, §2, in de gevallen, vermeld in paragraaf 4 en 5.

De termijn van de voorbereidende rechtspleging, vermeld in het eerste lid, wordt geschorst:

1° tussen de datum van neerlegging van de akte van hoger beroep en de datum van de uitspraak van het arrest;
2° tijdens de duur van het uitstel tussen de inleidende zitting en het moment waarop de zaak in beraad wordt genomen.”;

2° in paragraaf 2, eerste lid, 1°, worden tussen de woorden “het onderzoek naar de feiten” en de woorden “is nog niet afgerond” de woorden “of een deskundigenonderzoek naar de persoonlijkheid van de minderjarige verdachte” ingevoegd;

3° in paragraaf 2, vierde lid, wordt de zinsnede “, na de minderjarige verdachte, zijn ouders of zijn opvoedingsverantwoordelijken te hebben opgeroepen,” opgeheven;

4° in paragraaf 3 wordt de zinsnede “, na de minderjarige verdachte, zijn ouders of zijn opvoedingsverantwoordelijken te hebben opgeroepen.” opgeheven;

5° paragraaf 4 wordt vervangen door wat volgt:

“§4. Uiterlijk tot de maximale termijn van de voorbereidende rechtspleging is verstreken, kunnen de maatregelen, vermeld in artikel 20, §2, eerste lid, 1° tot en met 3°/1, en 5°, die de jeugdrechter heeft opgelegd, blijven doorlopen voor de oorspronkelijk bepaalde duur, verlengd worden of herzien worden overeenkomstig artikel 16, §2. De maatregel wordt in voorkomend geval verlengd met een bijzonder gemotiveerde beslissing, na de minderjarige verdachte, zijn ouders of zijn opvoedingsverantwoordelijken te hebben opgeroepen. Binnen de termijn van maximaal twee jaar vanaf de vordering, vermeld in artikel 14, kan de maatregel maximaal per drie maanden opeenvolgend worden verlengd. Na die termijn kan de maatregel maximaal per maand opeenvolgend worden verlengd.”;

6° er wordt een paragraaf 6 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§6. Wanneer de duur van de voorlopige rechtspleging is verstreken en de minderjarige verdachte is gedagvaard om voor de jeugdrechtbank te verschijnen, kan de jeugdrechtbank de maatregel, vermeld in artikel 20, §2, eerste lid, 5°,

bij vonnis verlengen met een bijzondere gemotiveerde beslissing voor het einde van die maatregel, met telkens een termijn van maximaal een maand en uiterlijk tot de dag waarop de beslissing ten gronde is genomen, indien ernstige en uitzonderlijke omstandigheden in verband met vereisten inzake openbare veiligheid dit vereisen en na de minderjarige verdachte, zijn ouders of zijn opvoedingsverantwoordelijken te hebben opgeroepen.”

Art. 3. Aan artikel 87 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 24 september 2019, wordt een paragraaf 5 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§5. In afwijking van artikel 21, §4, en tot op de dag van de inwerkingtreding van de bepalingen, vermeld in artikel 89, tweede lid, kan de maatregel tot een voorlopige plaatsing in een open of gesloten opvoedingsafdeling van een openbare gemeenschapsinstelling, vermeld in artikel 52 en 52quater van de wet van 8 april 1965, verlengd worden overeenkomstig de termijnen van de wet van 8 april 1965.

Tot op de dag van de inwerkingtreding van de bepalingen, vermeld in artikel 89, tweede lid, kan de maatregel ten gronde tot plaatsing in een open of gesloten opvoedingsafdeling van een openbare gemeenschapsinstelling, vermeld in artikel 37, §2, eerste lid, 8°, van de wet van 8 april 1965, verlengd worden uiterlijk tot de dag waarop de betrokkene de leeftijd van twintig jaar heeft bereikt, overeenkomstig artikel 37, §3, van de wet van 8 april 1965.”